

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 11. De examine peccatorum occultorum in judicio particulari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Semper extremum diem debemus me-
tuere, quem nunquam possumus prævidere
Greg. Hom. 11. Martino.

DIES XI.

De Examine peccatorum oc-
cultorum.

In iudicio particulari.

I.

PEccata nostra graviora non erunt ma-
teria omnium maximè metuenda seve-
ri illius Examinis, quod post mortem subi-
bimus; sed illa, quæ nobis minùs fuere
cognita: Cum enim illorum gravitas ea no-
bis videnda, sentiendâque proponat, faci-
lius quoque nobis horrorem incutiet, eâ-
que per pœnitentiam expiandi desiderium
inspirabit: posteriora verò cum ignorantia
affectata, & proin vituperio digna nobis
regat, potentiam ea derestandi, & pœni-
tentiam de ijs agendi nobis adimit. Quàm
multa peccata nostri ipsorum amor quoti-
die nobis occultat, & notitiæ nostræ sub-
trahit. Verùm hæc ignorantia nos cul-
pa non eximit, cum potius è malitia, quàm
imbecillitate nostra proveniat; quam etiam
su.

Martius.

superare potuissemus, occulta quadam cum nostris cupiditatibus conspiratione, ab ijs vinci, quàm eandem impugnare maluimus.

II, Quàm densas tenebras amor nostrorum, maximè, si paulò vehementior est, animæ nostræ offundit. Sic rationem obscurat, debilitat, & pervertit, ratio verò perversa, cum voluntatem ab erroribus suis avertere deberet, se ipsam in errorem abduci finit; nec lumine suo utitur, nisi ad inquirendos obtentus, quibus cupiditati quantumcunque effrenatæ blandiatur, eam roborat, imò & approbet. Hinc usura sceleratissima lucrum appellatur licitum. Simonia (ut vocant) cautio à damno rationi consona, vel iusta, gratæque beneficiorum memoria. Ira, vindicta Zeli nomine palliatur. Malevolentia naturalis antipathiæ, vel iustæ indignationis nomine venit. dolosissimum implicandæ, producendæque litis artificium legitima iurium suorum prosecutio dicitur. Obtrectatio amarissima innocentis joci appellationem sortitur. Periculosissimæ, maximèque suspectæ familiaritates, honestæ amicitie nuncupantur. Conniventia ignavissimæ, clementis indulgentiæ nomen habent. Sic delectamur nosmetip-

los

fos excæcando, falsúmque; conscientia dictamen effingendo nobis imponere, ut eò audaciùs peccemus, & tranquillius damnéur.

III. Sed, quemadmodum, ubi sol compareret, non tenebræ solummodo, sed omnes etiam dubiæ luces, ignesque fatui dissipantur; sic, ubi in mortis articulo - Verbum æternum, lumen increatum ipsum mentes nostras illuminabit, & occultissimas ejus latebras rimabitur, tunc evanescent omnia alia falsa lumina, omnes illi vani obrentus, qui non erant nisi ingeniosæ cupiditatis nostræ fraudes, quæ ad nos decipiendos nobis nos ipsos, aliisque pravitates nostras abscondebant; nec tamen Deo occultabant. Tunc res non tales apparebunt, quales sunt in cæca, & perversa nostra imaginatione? sed tales, quales in seipsis, & reapse sunt. Quod nos appellabamus lucrum licitum, Zelum justum, jurium nostrorum prosecutionem, honestam amicitiam, innocentes facerías, Veritas æterna vocabit usuram, Simoniam, immoderatam iram, malevolentiam, captiosam litium arrem, flagitiosam familiaritatem, crudelem detractionem. Qualis terror tunc erit & consternatio hominis, cujus præcipuum studium fuit, se sibi met te gere, ne sui ipsius horrore concipere-

cipe-

Martius,

ciperet, peccata sua palliare, ut ea liberius committere possit; cum Iudex ei ob oculos ponet, vitam ipsius non fuisse, nisi fallaciam & errorem? an non & ego multum ex hac cæcitate participo? an ideo usque agnoscere cunctabor, cum remedium amplius non erit malo?

Pete à Deo, ut lumine gratiæ suæ te illustret ad dissipandas tenebras, quas philautia animæ suæ offundit.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me. *Psal. 18. v. 18.*

Unde non videt? gravatur oculus multis peccatis. *August. in Psal. 39.*

DIES XII.

De separatione reprobarum ab Electis.

In iudicio extremo.

I.

Tunc, inquit sacrae Paginae, Angeli separabunt oves ab hædis; electos videlicet à reprobatis, ut in iudicio illos ad dextram, & hos ad sinistram statuant. Separatio crudelis his, illis verò grata distinctio! in hac vita boni permixti sunt malis;